www.zichovec.cz

ZICHOVECKÝ ZPRAVODAJ

JARO 2021

Milí Zichováci,

pevně věřím, že se blíží konec tohoto smutného období a konečně se zase všichni brzy potkáme. Jinak se to nazvat nedá, veselé to není a nelze to ovlivnit. My se ale nevzdáváme. Jen si více uvědomujeme, jaký to pro nás má velký význam potkávat se s ostatními. Jen tak si povídat u piva, nebo jít na společné venčení svých mazlíčků, na návštěvu k sousedům apod. Prostě nám to chybí. Doufám, že se nám poštěstí a budeme se moci brzy vidět na naší první, letošní společné akci.

Ani jsme se nenadáli a blíží se konec prvního kvartálu. Na letošní rok jsme opět odsouhlasili přebytkový rozpočet. Pozorní občané si jistě tento schválený rozpočet řádně pročetli a jsou informováni, jak plánujeme hospodařit s naším společným majetkem. A pokud jste tak neučinili, můžete detailně sledovat naše hospodaření v nové zajímavé aplikaci, kterou najdete na našich webových stránkách. Jedná se o tzv. rozklikávací rozpočet. Pokud se budete chtít dozvědět detailně o našich příjmech a výdajích je to zde velice přehledně vidět. V záložce Úřad obce, najdete odkaz Rozpočet obce a zde si rozkliknete co Vás zajímá a to nejen z letošního roku.

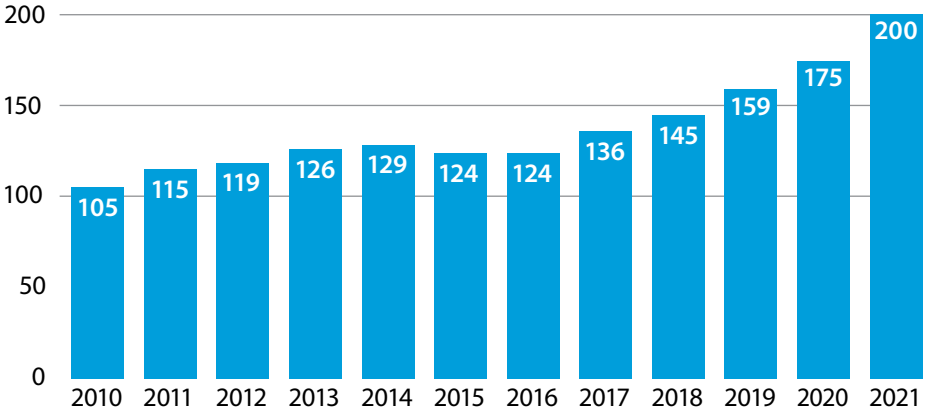
Nové projekty a chystané změny na tento rok jsem tentokrát popsal v samostatných článcích a najdete je uvnitř Zpravodaje. Bohužel i provoz obecního úřadu byl značně omezen a zastupitelé se potkávali jen při vyřizování nejnutnějších záležitostí a agendy. Letošní rok opět v obci potkáte obecní zaměstnance, kteří se budou starat o úklid celé obce. Za minulý rok je musím pochválit, vždy bylo vše skvěle posekáno a uklizeno. Pokud někdo máte nějaký podnět na zlepšení, napište mi prosím. Stejně tak děkuji za zimní údržbu Hynku Královi, který měl vždy správně nařízený budík a včas prohrnul všechny zasněžené cesty. Děkujeme také Ivanu Husákovi, který nás sponzorsky podpořil a pomohl se svými zaměstnanci se zimní údržbou obce a strojně podpořil při obecních brigádách.

A rovnou bych využil tohoto tématu a pozval Vás všechny na tradiční jarní brigádu, která se bude konat dne 22. 5. od 9 hod.

Poslední dnešní zpráva z obecního úřadu je informace o počtu obyvatel. Vím, že se jedná o citlivé téma, ale i tak bych se chtěl zmínit. Protože se nám povedlo prolomit magickou hranici a přivítat 200. obyvatele. Pro představu jak rosteme, jsem Vám připravil graf meziročního nárůstu počtu obyvatel. Nebojte se, Zichovec bude stále patřit mezi nejmenší a nejkrásnější obce, kde je radost žít. O to se postaráme.

Všem Vám přeji hodně zdraví a brzy na viděnou. S úctou Váš starosta

Roman Vorlíček

Milí sousedé,

jsem ráda, že Vám po delší době můžu představit další vydání Zpravodaje. Těšila jsem se na jarní přírodu, kterou jsem se chystala fotit, ale letos se mi povedlo fotit leda tak sněhové vločky, které padaly a padaly. Fotografování se naštěstí dařilo jiným, proto doporučuji články pana Štěpána Vachka, pana Tomáše Eberta a povedené letecké snímky pana Ivana Husáka. Radost mám i z příspěvků pana Pavla Suchého (jednoho z majitelů lesa), který nám poskytl informace o velkém problému s kůrovci a seznámil nás s nástrahami volně pobíhajících psů. Pan kronikář nám připomněl významná výročí, která se vážou k letošnímu roku a přidal i archivní fotky. Dozvíte se o dalším ročníku Na kole dětem a nechybí ani informace o činnosti mateřské školky. Těším se, že se uvidíme při jarní brigádě. Přeji Vám pěkné čtení a pohodové dny bez omezení.

Jitka Vorlíčková, šéfredaktorka

Vítejte mezi nás!

Karolína Nosková 25. 09. 2020

Marek Takács, 23. 12. 2020

Lilien Širmerová, 8. 3. 2021

Poděkování za dobrovolnou práci

V Zichovci je jistě mnoho lidí, kteří nezištně, pravidelně nebo nárazově, pomáhají při zvelebování nejbližšího okolí svých domovů nebo při udržování pořádku v obci. Upřímně, pokud něco funguje, člověk si na to zvykne, považuje to za samozřejmé a ani nezkoumá, proč tomu tak je. Že to není zcela běžné, si uvědomíme vždy, když potkáme někoho, kdo zde nežije a diví se a chválí věci, které pro nás jsou již zcela samozřejmé. Příkladem je například obecní kaple u pivovaru.

To, že je kaplička celý rok jako ze škatulky, to, že je zde květinová výzdoba, to, že je zde stále zásoba svíček, které si můžeme zapálit při vzpomínce na své blízké, tak to je především zásluhou Anny Kejhové, která si vzala tento prostor na starost. A když už jsme u Kejhů, chtěl bych zde zmínit také Jirku, který se proškolil a ujal se obsluhy úklidového stroje Nilfisk 1.Zichovecké, s kterým v případě potřeby velmi ochotně pomáhá při úklidu obce. Není to samozřejmé.

Moc děkujeme.

Jana a Ivan Husákovi

Odešli navždy

8. února 2021 Vladimír Richtr, 90 let
9. února 2021 Jan Gežo, 74 let

Foto Ivan Husák

Vzpomínka na vánoční čas

Už si ani nevzpomínám, kdy se poprvé rozsvítil vánoční stromek za účasti všech občanů Zichovce, ale vím, že se nám to všem tak moc líbilo, že se z toho stala tradice. Loni se tak poprvé, co bydlím na Zichovci, ale nestalo. Mohl za to koronavirus a všechna ta opatření okolo něj. Stromek se sice rozsvítil, ale tak nějak potichu a beze svědků. Místo projevu starosty, jsme si přečetli přání, které nám obec doručila do schránek, a vánoční koledy jsme si zazpívali doma.

V obecním vánočním přání byla připojena i výzva k podpoře organizace DownSyndrom CZ. Tuto organizaci, která pomáhá rodinám pečujícím o osobu s Downovým syndromem, většina občanů Zichovce podporuje již léta při příležitosti adventu koupí nějakého dárečku z vánočního bazárku.

O loňských Vánocích se vzhledem k situaci bazárek nekonal, ale přesto jste mohli svou podporu vyjádřit finančním příspěvkem do kasičky, která byla umístěna v místním pivovaru. Všem, kteří přispěli do kasičky nebo přímo na účet organizace, moc touto cestou děkuji. Ačkoliv nebyl překročen každoroční růst zichovecké podpory, vybralo se celkem krásných 13 505 Kč. Velice si toho vážím, neboť doba není lehká pro nikoho a suma je to velice pěkná!

Na závěr přeji všem občanům, aby s přibývajícími slunečními paprsky načerpali sílu a energii k dalšímu zvládnutí situace. Boj s virem ještě zdaleka nekončí, ale sluneční záře v nás zajisté rozproudí naději, že zase bude lépe, že se budeme moci beze strachu potkávat a navštěvovat, že opět budeme moci společně sportovat a pořádat aktivity, na které jsme tady na Zichovci byli už všichni zvyklí. A tak všem přeji pevné zdraví a těším se, až se všichni na nějaké společné akci zase sejdeme a budeme se společně radovat a smát.

Lenka Kratochvílová

Výročí

100 V lednu letošního roku tomu bylo sto let od doby, kdy začal František Pešula psát pamětní knihu obce Zichovec. Psal ji až do předválečného roku 1939.(František Pešula vpravo)

100 Sto let uplynulo od založení Spolku dobrovolných hasičů a Spolku divadelních ochotníků „TYL“. Existence se datuje do roku 1938, kdy byly spolky zrušeny. O založení divadelního spolku se významně zasloužil Vilém Vojtěch.

90 Tolik let uplynulo od založení SK Zichovec. V roce 1933 pak získal klub SK Zichovec (hrající pod hlavičkou Sokol Bílichov) pozemek nad Zichovcem a zahájil tak svou činnost.
V roce 1999 došlo k přejmenování klubu ze Sokola Bílichov na SK Zichovec a v letech 2000-2002 prošlo hřiště kompletní rekonstrukcí se zabudováním automatického zavlažovacího systému. V rámci rekonstrukce byly postaveny i nové kabiny s tribunou o kapacitě 80 míst k sezení a 40 míst k stání. Fotbalový areál má hlavní plochu o rozměrech 100 x 60 metrů a tréninkové hřiště o rozměrech 60 x 30 metrů. Součástí sportovního areálu je tenisový kurt.

90 V roce 1931 byla na rodném domě legionáře Josefa Stříbrného, č.p. 10 odhalena pamětní deska a při této příležitosti byla odhalena pamětní deska padlých v 1. světové válce na kapličce. O této slávě vypovídá zichovecká kronika. Připomínky obětí první světové války vidíme ve většině obcí a procházíme kolem nich bez emocí, protože jsme ty lidi neznali. Jejich jména však nosí naši reální sousedé a ti nejstarší z nich ještě pocítili následky tehdejších událostí na vlastní kůži. Jména legionářů: Čeněk Sára, č.p. 19 – italský legionář; František Černý, č.p. 17 – Italský legionář; Václav Vojtěch, č.p. 22 – italský legio--nář; Václav Zelenka, č.p. 7 – ruský legionář; Václav Sára, č.p. 5 – ruský legionář; Josef Stříbrný, č.p. 10

15 Před patnácti lety, 27. 3. 2006, zemřel generálmajor Jiří Hartman, velitel 310. československé perutě RAF. Na počest jeho i Československých letců RAF byl vybudován památník STÍN v Zichovci. ■

Připravil Václav Valerián Kýzl, kronikář

Desatero dobrých sousedských vztahů

1. Sekání trávy a řezání dřeva – neprovádím v neděli a raději odpočívám nebo sportuji.

2. Nadměrný hluk – nejen v neděli jsem ohleduplný k sousedům a pokud je to možné snažím se jim nezkazit ráno nebo čas oběda, případně jim to oznámím a domluvíme se.

3. Venkovní oslavy a akce – vyvaruji se hlučných oslav v hodinách nočního klidu (po 22 hod), které by mohly rušit mé sousedy. Budu ohleduplný a případně oznámím naši plánovanou akci nejbližším sousedům v doslechu.

4. Venčení psů – v obci mám svého miláčka vždy pod kontrolou a uklízím po něm. Nenechám ho celou noc venku štěkat, ať se on i sousedé dobře vyspí.

5. Třídění odpadu – jsem moderní a nezapomínám na přírodu, třídím podle pravidel z letáčku vydaného obcí, který je umístěn i na sběrném dvoře a obecním webu.

6. Skládky a nepořádek - odpad likviduji legálně a vždy po sobě uklízím, aby nám procházku nekazily odpadky na zemi nebo skládka v lese.

7. Pravidla pro zavážení kompostárny – vím, že je určená jen pro biologický odpad ze zahrádky - listí, tráva a drobné větvičky (větší větve tam nevozím a raději je štěpkuji). Snažím se zavážet tak, aby tam zbylo místo pro ostatní.

8. Rychlost jízdy – při projíždění obcí dodržuji povolenou maximální rychlost a neohrožuji rychlou jízdou zdraví chodců a hlavně našich dětí.

9. Znečištění obecní silnice – vždy se snažím minimálně znečišťovat společné komunikace (například si dávám pozor při mytí auta, sekání trávy nebo při vjezdu se svým stavebním nebo zemědělským strojem). Když chodník nebo vozovku znečistím, tak zajistím co nejdříve nápravu.

10. Topení v kotlích na tuhá paliva – snažím se ve svém kotli topit tak, abych neudusil své spoluobčany. Stejně tak si dávám pozor, když pálím listí nebo používám chemické postřiky.

Zprávičky ze školičky

Milí Zichovečtí, zdravíme vás a přinášíme něco z dění naší školičky. V září jsme úspěšně rozjeli nový školní rok s nadějí, že budeme moci plnit vše, co jsme si předsevzali. Bohužel hned od října měl hlavní slovo opět koronavirus a i my jsme museli veškeré činnosti a aktivity přizpůsobit.

Nemohli jsme do divadla, na exkurze, na návštěvu do škol. Ale ani nikdo cizí nesměl k nám. Proto jsme museli pozastavit výuku angličtiny, protože k nám dojíždí učit externí paní učitelka, nemohli jsme konat společné akce s rodiči jako např. „Dýňování“ či „Odpoledne s tatínky“, ale hlavně jsme přišli o „Vánoční besídku“.

A to bychom nebyli my, abychom si neporadili. O to víc jsme vymýšleli akce a činnosti, kterými bychom co nejlépe nahradili plánované programy a děti tak o nic nepřipravili.

Protože máme spoustu maňásků, připravujeme na každý měsíc nějakou pohádku. Předem si ji s dětmi přečteme a poté zahrajeme. Pravidelně probíhá tvoření z keramiky, vymýšlíme různé pokusy např. vznik krystalů; co je sladké x co je kyselé x co je slané; voda x led; jak vzniká bouřka a blesky…

Shrabali jsme listí na školní zahradě, uklidili venkovní hračky, aby i naše zahrada mohla přes zimu odpočívat.

V prosinci k nám nemohl do školky přijít ani Mikuláš s nadílkou, tak jsme se s ním a s andělem sešli u vánočního stromku u restaurace. K údivu dětí měl Mikuláš u sebe knihu „hříchů“ a o každém měl nějakou zprávu. I přesto, že bylo dost mrazivo, děti zazpívaly a za odměnu dostaly nadílku.

Už začátkem prosince jsme si ozdobili vánoční stromeček a 10. prosince donesl Ježíšek dárky dětem do školky. Zazpívali jsme si koledy, zahráli krátkou vánoční pohádku a snědli cukroví, které jsme si ve školce společně upekli.

Dokud to šlo, snažili jsme se být co nejvíc venku. Jednou jsme využili, že napadlo hodně sněhu, a tak jsme byli bobovat. Jindy jsme uskutečnili „Školkové zimní olympijské hry“. Běh mezi stromy byl slalom, běh z kopce nahradil sjezd a pořádný pařez se stal skokanským můstkem. Každý dětský olympionik dostal velkou čokoládovou medaili, diplom a balíček dobrot.

A co by to bylo za zábavu, kdybychom vynechali „karneval“. V úterý 16. února se sál restaurace stal svědkem reje masek, kde nechyběla princezna, čarodějnice, rytíř, včelka Mája, pirát, kuchař, Mexičan, Křemílek a Vochomůrka atd. Diskotéku a vedení programu se ujal p. Petr Pivoňka. V letošním školním roce máme pět předškoláků, kteří se od října pilně připravují ke zdárnému vstupu do základní školy. Ve středu 17. února odpoledne po provozních hodinách předvedli svým rodičům, co vše se už naučili.

Další plánované akce jsme museli kvůli pandemii a uzavření MŠ od 1. března odložit. Po celou dobu jsme v kontaktu s rodiči i dětmi a provádíme distanční výuku formou přeposílání činností a aktivit e-mailem. Děti za pomoci rodičů plní zadané úkoly, poslouchají pohádky, zpívají písničky, pracují a tvoří dle příloh.

Pro předškolní děti je vypracování všech zadání povinné, pro ostatní dobrovolné. K naší veliké radosti plní úkoly téměř všichni, jak děti, tak i jejich rodiče a dokládali to zpětnou vazbou. Pro nás, pro učitelky je to ten nejhezčí důkaz, že jsme super parta dětí, rodičů a zaměstnanců.

Aby děti nezapomněly, co se naučily z angličtiny, mohly si dle zaslaných pracovních listů zopakovat slovíčka. Protože bude zcela určitě platit zákaz vstupu cizích osob do školky, rozhodli jsme se zřizovateli, že bude angličtinu vyučovat každodenně v rámci dopoledního programu naše paní učitelka.

Pro opakování hlásek měly děti k dispozici zaslané výukové listy k nácviku správné výslovnosti.

I přes tuto nemilou dobu nezahálíme v navazování nových kontaktů. Podařilo se nám k naší radosti získat spolupráci s klinickou logopedkou Mgr. Evou Homolkovou z Loun, která k nám do školky bude dojíždět 2x ročně na screening, jak jsou na tom děti s výslovností jednotlivých hlásek, poradí s nápravou nebo doporučí návštěvu přímo v její ambulanci. Novou spolupráci jsme domluvili se Speciálním pedagogickým centrem v Kladně pro logopedii s Mgr. Janou Drahokoupilovou a dětskou psycholožku Mgr. Vierou Gažovou.

Uzavření MŠ využily paní učitelky k dalšímu vzdělávání formou online webinářů (např. Jaro s pastely; Polytechnická výchova; Diagnostika dětí; Angličtina v pohádce; Metoda dobrého startu – příprava předškoláků; Logopedie každý den cíleně a hravě; Skupinová konzultace pro ředitele MŠ; Správní řízení v praxi ředitelů MŠ).

Všichni pevně věříme, že se vše vrátí postupně k normálu a my budeme moci plánovat a plnit další naše cíle: „Den pro maminky“; „Den dětí“; „Rozloučení s předškoláky“; školní výlet atd.

V plánu máme na 3. června „Projektový den“ – Malá technická univerzita – Stavitel města. Děti objeví, co mohou najít ve městě: hasiče, policii, nemocnici a další, postaví důležité veřejné budovy, postaví město a okolo silnice, poznají roli kartografa a vytvoří tak mapu města.

O umístění dětí do naší MŠ je stále zájem a abychom mohli s přijetím vyhovět, zažádali jsme o navýšení kapacity. Naší žádosti bylo vyhověno a od 1. ledna 2021 je kapacita z 20 míst navýšena na 23 míst. Od ledna máme zapsáno 20 dětí a v měsíci dubnu nám nastoupí další malý kamarád. Od 2. do 16. května proběhne zápis nových dětí do MŠ pro školní rok 2021/2022. Už nyní se na nové kamarády těšíme.

Přejeme vám všem hlavně pevné zdraví a jen samé pohodové dny.

Hana Šimonovská, ředitelka MŠ

Foto Ivan Husák

I lesy mají svou pandemii

O lesích a ekosystémech v souvislosti s globálním oteplováním (které někteří lidé urputně popírají) bylo napsáno již velmi mnoho odborných studií a článků. Já Vám na tuto situaci mohu nabídnout pouze pohled vlastníka lesa. Nechci, aby tento článek vyzněl odborně a nepochopitelně. Mým cílem je přiblížit tuto problematiku lidem, kteří si chodí do lesa odpočinout a relaxovat a zajímá je, jak to celé funguje.

Změny klimatu jsou pozorovatelné posledních 40 let. Od roku 2015 lesy čelí katastrofálnímu nedostatku vody a velmi vysokým letním teplotám. Významně klesla spodní voda, což bylo možné pozorovat i na pramenech u nás v lese (Lesní hospodářský celek Smradovna). Důsledek těchto jevů je významné oslabení porostů (nejen) smrků a napadání těchto porostů lýkožroutem smrkovým (kůrovcem) a jinými škůdci.

Lýkožrout smrkový je v lese stále žijící hmyz, který se v dobách teplotně i srážkově normálních staral (spolu s jiným dřevokazným hmyzem) o odstranění oslabených stromů a urychlení fází jejich rozpadu. Do lesa patří a patřit bude. Bohužel v posledních letech došlo k výraznému výkyvu spadu srážek a počtu extrémně teplých letních dnů a nocí. Stromy jsou nedostatkem vody velmi oslabeny a některé nejsou schopny se náletu brouka bránit. To znamená zalít při pokusu o nálet brouka pryskyřicí. Sameček kusadly pronikne kůrou do lýka, vytvoří snubní komůrku. Vypouštěným feromonem přivábí 2 až 3 samičky. Každá pak pokračuje s výrobou vlastní chodbičky a po straně naklade vajíčka. Z těch se vylíhnou larvy a pokračují v žíru lýka. Jeden brouk stromu nijak významně neublíží. Brouků ale do stromu nalétne velké množství. Tím ve stromě přeruší proud vody a živin, které lýkem proudí od kořenů do koruny, a strom uhyne. Celý tento proces trvá 8-10 týdnů podle počasí. Začíná v dubnu nebo začátkem května. Pokud je počasí příznivé (teplo a sucho), je lýkožrout schopen tento proces zopakovat až 3x. To může znamenat z jednoho napadeného stromu na jaře, třeba i sto stromů napadených v září.

Jediným účinným opatřením je na 1. místě vyhledávání napadených stromů (až půjdete lesem, všimněte si, kolik smrků cestou potkáte). V praxi by to znamenalo přijít ke každému stromu a zjistit, zdali nevykazuje známky napadení jako jsou jemné hnědo-bílé drtinky zachycené v šupinách kůry a v některých případech výron mízy v rozhraní holého kmene a začátku růstu větví, a to nejlépe každý týden, v celém lese! Věřte, že se snažíme, ale většinou napadené stromy zachytíme až když začne jehličí žloutnout nebo opadávat (minulý rok bylo možné na cestách ve smrkových porostech doslova chodit po zeleném koberci, tak silné napadení to v některých lokalitách bylo). To znamená, že lýkožrout je ve fázi kukly, těsně před opuštěním stromu, nebo ho zrovna opustil. Musíme pak v okolí porazit víc stromů, abychom zabránily šíření lýkožrouta na okolní stromy a porosty).

Na 2. místě je jejich včasná asanace. Stromy pokácet a ošetřit kůru insekticidem, který lýkožrouta usmrtí a vyrobené sortimenty přikrýt plachtou, ta zabrání lýkožroutu (který přežije postřik insekticidem) přelétnout na ostatní nenapadené stromy v okolí skládek. Tento postup se nám osvědčil jako nejefektivnější a nejšetrnější k okolnímu prostředí.

Na 3. místě je kladení lapáků. To jsou pokácené a odvětvené zdravé stromy v místě výskytu lýkožrouta smrkového. Pokládají se koncem února až března a slouží k monitorování přítomnosti a také k odchytu lýkožrouta. Na holém horizontálně položeném kmeni jsou pěkně vidět závrty a kopečky drtinek. Napadený lapák musí být včas asanován a odklizen. Pokud při procházkách v lese na takové stromy narazíte, budete vědět, že to nejsou

zapomenuté stromy z těžeb, ale že mají velmi důležitý úkol v boji s lýkožroutem smrkovým.

Bohužel v minulém roce (2020) se projevil extrémní nedostatek srážkové vody v letech 2018 a 2019. Objevilo se nám více než 30 ohnisek výskytu lýkožrouta smrkového, a ne každé se nám podařilo včas lokalizovat nebo zpracovat. Všechny holé seče (mýtiny, paseky), které vznikly na našem majetku od roku 2018, jsou důsledkem napadení stromů kůrovcem. (Cikánský dolík, okolí Pustých Luk, nad obrázkem, u Staré boudy, na Velké Kněžce, nad Volskou cestou a v dalších lokalitách). Počasí se v loni na podzim trochu umoudřilo, jaro také vypadá velice slibně (tedy alespoň pro nás, co čekáme na každou kapku vody) a srážkové úhrny jsou daleko lepší než v posledních letech. Vypadá to, že by se výskyt lýkožrouta mohl v tomto roce trochu omezit. Ano, píši omezit, protože tato kalamita rozhodně neskončí ze dne na den. Letos očekáváme další napadené stromy. I když doufám, že v daleko menší míře, než tomu bylo v loňském roce.

Každá holina bude znovu zalesněna, ať už umělou obnovou (sázení koupených sazenic ze školek) nebo přirozenou obnovou (spad semen z okolních stromů) většinou směsí listnatých dřevin a jedlí bělokorou. Podstatná část umělé obnovy musí být dobře chráněna oplocením před mlsnými jazyky lesní býložravé zvěře (které je les domovem a která do každého lesa v rozumné míře patří). Každá holina znamená také změnu lokálního mikroklimatu, což může mít vliv na výskyt nejen vzácných a chráněných rostlin, díky nimž byla v roce 2014 vyhlášena na 155,6 ha našeho majetku evropsky významná lokalita (EVL).

Kůrovcová kalamita znamená pro všechny vlastníky lesa obrovské ztráty, které mají přímý dopad na hospodaření v lese. Výkupní ceny dříví v roce 2018 poklesly o více než 60 %, což je výrazný problém, pokud je celý les a vše kolem něj financováno jen z prodeje dřevní hmoty. Více než 80 % zisku se vrací zpět do lesa, na jeho výchovu a údržbu. Mimoprodukční funkce lesa (zadržování vody a regulace odtoku vody při přívalových deštích, pohlcování prachu, regulace výkyvů teplot, regulace větrného proudění, půdoochranná, krajinotvorná, estetická a v neposlední řadě i rekreační, hygienická a léčebná), které jsou pro společnost možná hodnotnější než samotné dřevo, nejsou v tomto státě ZATÍM nijak finančně ohodnoceny.

V posledním roce se ukázalo, jak jsou pro nás lesy důležité. V situacích, kdy se kvůli protikoronavirovým opatřením omezil pohyb lidí, byl les nejnavštěvovanější svobodnou lokalitou. Komu by se také chtělo bloumat v roušce po městě nebo procházet se po poli.

Zvýšený výskyt lidí v lesích má ale také svá úskalí. Před pandemií většina návštěvníků mířila do lesa o víkendu, o svátcích a prázdninách. To se poslední rok změnilo a lidé jsou v lese po celý týden. Ne že by to nějak zvlášť vadilo, ale je třeba si uvědomit, že těžební práce jsou velmi nebezpečnou činností ohrožující životy nejen těžařů, ale i všech návštěvníků lesa. Některé stromy měří na výšku i 40 m a mohou vážit i několik tun. V některých místech je terén velmi členitý a nepřehledný, proto je třeba dbát zvýšené opatrnosti. Doporučil bych místa, kde probíhá těžba, obcházet v dostatečné vzdálenosti, a od zvuku motorové pily se spíše vzdalovat. Někteří lidé jako by neměli pud sebezáchovy a chovají se úplně opačně. Zákon nám umožňuje v době kalamity jako je tato, v součinnosti s odborem životního prostředí obce s rozšířenou působností, části lesa pro veřejnost z důvodu bezpečnosti uzavřít. V blízké budoucnosti nehodláme této možnosti využít. Zvládat kůrovcovou kalamitu se nám zatím daří. Rozhodli jsme se také nenechávat příliš mnoho odumřelých stromů přirozenému rozpadu, alespoň ne v blízkosti hlavních a frekventovaných cest. Pro les by to bylo jistě velkým přínosem, ale jejich nekontrolovatelné pády by v pozdějších letech mohly ohrožovat jak lesní dělníky, tak návštěvníky lesa.
Lesu zdar!

Text a foto Pavel Suchý

Káně lesní

Poštolka obecná

Luňák červený

Brhlík lesní

Pěnkava obecná

Mlynařík dlouhoocasý

Šoupálek dlouhoprstý

Konopka obecná

Pěnkava jíkavec

Avifauna Zichovce a okolí očima ornitologického laika

Poštolka obecná

Anticovidová opatření nám asi všem nějak zacloumala s režimem života, který jsme považovali za normální, a některé z těch nečekaných změn byly, alespoň pro mne, docela překvapivě i příjemné. Konkrétně mám nyní na mysli úsporu času na každodenní dojíždění do práce a s ní spojené automatické prodloužení psích procházek. Svižnou chůzí jsem nevynikal nikdy a teď, když se mohu lesem a po polích bez termínového tlaku ploužit téměř negativní rychlostí, jsem zjistil, že mám i více času nejen koukat se okolo sebe, ale i vidět dříve neviděné, ač denně míjené.

Na mysli mám opeřené obyvatele obce a jejího okolí. Přehlídnout zajíce nebo srnku není až tak snadné ani pro Bystrozrakého mého formátu, ale s tou ptačí drobotinou to nebyl žádný problém. Takže až nyní jsem zjistil to, co starousedlíky ani zkušené pozorovatele asi nijak nepřekvapí, totiž že řadu ptačích druhů, které jsem doposud znal jen z literatury a nebo dokonce vůbec ne, mohu pozorovat do slova a do písmene za humny, nebo v horším případě pár kilometrů od Zichovce.

Že někdy ve volné přírodě uvidím luňáky červené bez toho, abych se za nimi musel někam cíleně vypravit autem, jsem ani nedoufal. Že mi na Kladensku nad hlavou proletí orel mořský, to by mne nenapadlo ani v nejdivočejším snu. A obojí se stalo, tady na Zichovci.

Nechci zabírat místo dlouhým výčtem druhů, o jejichž existenci jsem ještě před rokem neměl celkem ostudně ani tušení a tady je mám téměř denně před nosem, a raději se s Vámi podělím o pár fotografií.

Nakonec snad jen malou poznámku, že komu by se pro případné pozorování nejbližší okolí Zichovce zdálo malým, má na dosah ruky Turyňský rybník u Srb, rybníky na Bakovském potoce na obou stranách Pozdně a v neposlední řadě i Lenešický rybník u Loun, kam na své fotolovy jezdí i známý fotograf přírody pan Rostislav Stach. A na Bílichovských rybnících asi také je co pozorovat, ale tam jsem se zatím nevypravil.

Tomáš Ebert

Káně lesní

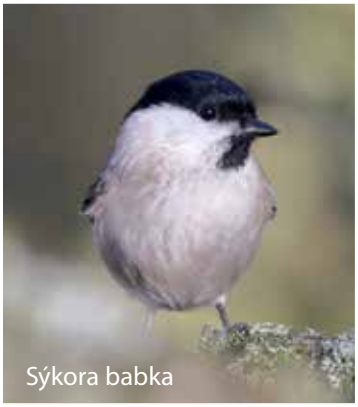

Ťuhýk obecný

Orel mořský

Drozd kvíčala

Červenka obecná

Sýkora modřinka

Sýkora babka

Sýkora koňadra

Vrabec polní

Káně lesní

Strakapoud velký

Na procházku do lesa se psem, ale i s opatrností

Mnoho lidí si pořídilo během posledního roku psa. Pes na volno v lese určitě není dobrá kombinace. Přeci jenom je to přirozený lovec. Ještě jsem neviděl psa, který by s radostí neprohnal kočku, zajíce nebo srnu. Pokud jde o malá pokojová plemena, tak to velký problém asi není. Viděl jsem srnce, který se nenechal při pastvě takovým malým vzteklounem vyrušit a s převahou svého vzrůstu a výzbrojí na hlavě mu vysvětlil, kdo má v té situaci navrch. Vážnějším problémem jsou větší a lovecká plemena. Ty totiž ohrožují nejen zvěř, ale také sebe a svoje majitele. Zvěř nemá po celý rok v lese moc klidu. V zimním období je každé takové (nevinné) prohnání volně se pohybujícím psem pro zvěř ztráta cenné energie, kterou potřebuje k přežití zimy. V jarním období, když vyvádí mladé, je zase nebezpečí, že matka mládě opustí nebo pes mládě dohoní. Opačné nebezpečí hrozí od samice prasete divokého (bachyně), která vodí mláďata. Ta je v ochraně svých potomků nekompromisní, a pokud se dostane do situace, ze které nemá východisko, obrátí se i proti velkému psu a dokáže ho zle poranit, hlavně v oblasti břicha. Její zbraně (klektáky a páráky) jsou ostré jak žiletky. Doporučoval bych tedy, abyste své psí kamarády hlavně v hustších, na mlaziny bohatých a vzdálenějších částech lesa, nenechali volně pobíhat. Je třeba si uvědomit, že po stejném úseku lesa projde někdy až dvacet lidí, a i když má psa jen pět z nich, je to pět psů denně na stejném místě. Před pěti lety to byl jeden pes za měsíc. Lesní zvěř Vám určitě bude vděčná. Některé činnosti, které se v lese dělat nesmí nebo by se dělat neměly, ošetřuje přímo lesní a myslivecký zákon. Nehledě na to, že některé věci jsou učivem třetí třídy základní školy (zákaz vjezdu motorových vozidel, rozdělávání ohně, táboření, kouření atd.) a jsem překvapen, kolik lidí do té 3. třídy nechodilo :-).

Všem milovníkům lesa a přírody vůbec přeji mnoho pěkných chvil strávených v lesích nejen v okolí a doufám, že se nám lesy podaří zachovat pro příští generace alespoň podobné, když ne stejné, tak jak je známe a vidíme my dnes. Nezapomínejme, že každý les, pole i louka někomu patří, a že pokud na tyto pozemky můžeme bez větších omezení svobodně vstupovat, je to dar. Ne všude ve světě a i v Evropě to tak je. Lesu zdar!

Text a foto Pavel Suchý

Kouzlo práce z domova

Většina z nás prožila covidový rok 2020 více než kdykoliv dříve ve svých domovech nejen kvůli omezenému cestování, ale i v povinných domácích kancelářích. A jak se říká – na všem špatném je i něco pozitivního. Díky této situaci jsme měli možnost ve svých domovech intenzivně žít, nejen přespávat, často v plném obsazení a určitě to každé rodině přineslo spoustu zajímavých zkušeností. Někteří se mohli vrátit ke svým koníčkům nebo nové objevit, jako například Tomáš Ebert a jeho fotografování (článek s obrázky na str. 8-9).

A právě naše fotografie, které s vámi chceme sdílet, dokazují jak je v Zichovci v blízkosti našich domovů a zahrad stále krásně živo a my měli příležitost to vidět. Tyto návštěvy pro nás byly příjemným odreagováním během karantény a pracovních online schůzek. Za odměnu jsme těmto návštěvníkům chystali každý den malé občerstvení.

Text Štěpán Vachek, foto Tereza Vachková

Rybářký maratón "Zichovecká 24" pořádáme již po sedmé

Zichovečtí rybáři se už nemůžou po dlouhé zimě dočkat a chystají se na další ročník rybářských závodů.

Pravidla soutěže

Co funguje, se nemá měnit – takže pravidla soutěže zůstávají stále stejná, závodit budou dvojice domácí rybář a host po dobu 24 hodin. Tentokrát padla volba na dřívější termín, takže můžete přijít soutěžící podpořit kdykoliv od pátku 14. 5. v 18 h. Petrův zdar všem rybářům, nejen o závody, ale i po celou novou sezónu 2021.

Text Štěpán Vachek

Vzpomínka na setkání pana Ladislava Nodla s Karlem Gottem u příležitosti VII. letníchotbalových slavností v Zichovci – r. 2008

Z minulého ročníku 13. 6. 2020 – zleva Lukáš Uher, vedoucí severočeské pobočky AKC ČR, předseda Staré gardy Jiří Eichner, Miroslav Kubec, Bc., president AKC ČR

5. 6. 2021 – 7. Memoriál Ladislava Nodla

V Rodinném pivovaru Zichovec se každoročně scházejí členové severočeské pobočky Asociace kuchařů a cukrářů ČR (ACK) s dalšími přáteli dobrého jídla, aby vzpomínali na významnou regionální kuchařskou osobnost šéfkuchaře Ladislava Nodla.

Pro připomenutí – 23. října 2014 byl v prostorách pivovaru a restaurace v Zichovci otevřen salonek, věnovaný mistru kuchaři Ladislavu Nodlovi, který v Zichovci žil 33 let a stál nepochybně i za založením místního pivovaru a restaurace. Významně totiž ovlivnil náš vztah ke gastronomii a šéfkuchař a provozovatel místní restaurace Radek Kuliha s ním spolupracoval a učil se od něj téměř deset let.

Pan Ladislav Nodl se bohužel otevření místního pivovaru nedožil. Vzhledem k jeho laskavosti, lidskosti a dnes už téměř nevídané ochotě se dělit o poznatky z bohaté kuchařské praxe, jsme se rozhodli na jeho památku posbírat a trvale vystavit dokumenty a milníky jeho života.

Když to tehdy zjistil vedoucí Severočeské pobočky AKC ČR Lukáš Uher, přišel s myšlenkou uspořádat zde vzpomínkovou gastronomickou akci, při které by se potkali kuchaři z celé republiky, zavzpomínali na kolegu. Předali by si při té příležitosti zkušenosti a ev. poměřili síly v různých soutěžích. Setkání mělo značný ohlas a dohodli jsme se, že tuto vzpomínkovou kulinářskou akci uspořádáme každoročně.

Při čtvrtých Gastronomických slavnostech v srpnu 2018, deset let po úmrtí mistra kuchaře a váženého občana Zichovce, Ladislava Nodla, zde byla, jako projev nejvyšší úcty k vzácnému člověku, vztyčena působivá mramorová stéla "Jablko pro Ladislava Nodla".

Zajímavou součástí 5. ročníku v roce 2019 byl například trénink juniorského národního týmu kuchařů na kulinářskou olympiádu IKA 2020 ve Stuttgartu. Český tým tam soutěžil v kategorii Restaurant of Nations – teplé tříchodové menu pro 60 návštěvníků restaurace národů, kde pokrmy byly servírovány u stolu. Tým pod vedením Lukáše Uhera vybojoval stříbrnou medaili.

Stejně jako vloni bude kvůli Covidu vzpomínkový Memoriál Ladislava Nodla probíhat ve skromnějším duchu, bez větší účasti veřejnosti. Po oficiální části (zasedání asociace) bude salonek přístupný a bude zde mimo jiné ve smyčce promítán také medailonek o Ladislavu Nodlovi. ■

Text a foto Ivan Husák

Restaurace Zichoveckého pivovaru

V první řadě to nedůležitější – obrovské poděkování pro naše věrné strávníky.

V době uzavření jsme se pro Vás snažili vařit alespoň přes okénko a velmi si vážíme Vaší podpory. Děkujeme Vám všem, kteří jste nás po celou dobu podporovali. Upřímně si vážíme Vaší podpory. Díky!

Máme zde jaro a všichni pevně věříme, že konečně dojde také ke znovuotevření restaurací. Jistě půjde z kraje jen o zahrádky, ale i tak se velmi těšíme. Naše snaha bude navazovat tam, kde jsme před půl rokem skončili, tedy podávat poctivé jídlo s příjemnou obsluhou a samozřejmě s tím nejlepším pivem.

Ještě jednou děkujeme a těšíme se snad již brzy na viděnou.

Radek Kuliha

Recepty našich babiček

Šťávy, limonády nebo smažené květy, tzv. kosmatice, patřily k přelomu jara a léta k tradičním staročeským pochoutkám. Jelikož se nyní stále častěji vracíme k přírodě a přírodním metodám, přikládám recept na med z květů černého bezu ze sešitu mojí babičky.

JV

Med z květů černého bezu

¼ kg květů, citrón, 1 kg cukru

Květy propláchneme ve vlažné vodě a dáme do většího hrnce s 1 litrem studené vody. Přidáme celý citrón i s kůrou (omytý) nakrájený na kolečka. Přivedeme k varu a na mírném ohni vaříme 15 minut. Druhý den večer po vylouhování přecedíme a vymačkáme přes plátýnko. Do odvaru přidáme 1 kg cukru a vaříme na mírném ohni cca 2 hodiny. Nalijeme do menších skleniček a zavíčkujeme.

Med je výborný i z květů pampelišek nebo levandule.

Výhled na Zichovec neomrzí

Nucená izolace nebo chcete-li lockdown, nám všem výrazně ovlivnila možnosti cestovat. Pevně věřím, že pro mnoho lidi z měst se jedná o nepříjemnou situaci a možná až neřešitelný problém. Ale toto neplatí pro nás Zichováky.

My máme tolik možností na krásné procházky a výlety do přírody, stačí si jen vybrat směr a můžeme vyrazit. A nečeká nás jen krásná příroda, ale vždy narazíme na nějaké to odpočinkové místo, které přijde vhod.

Ať už se vydáme kolem našeho krásného rybníka, Alejí Republiky, směrem na Bílichov, případně na Samotín apod. Všude na nás čeká příjemné posezení s výhledem do kraje. A víte, kdo se na vzniku těchto laviček výraznou měrou zasloužil? Nově nás na konci minulého roku překvapil novým posezením na Dáčově a letos přidal opravdový trumf, krásnou lavičku na konci cesty zvané Vápenka, z níž je nádherný výhled na naši obec, který se neomrzí. Tak už jste to rozluštili? Je to místní rodák a velký zichovecký patriot pan Josef Kučera. Pepo děkujeme!

Text a foto Roman Vorlíček

Vzpomínky na zašlé časy

Odmala jsem často pobývala u mé milované babičky Marie Vernerové na Samotíně v č.p. 40 a od svých pěti let jsem za ní denně jezdila ze Zichovce na kole. Samotín je dodnes mojí srdeční záležitostí a ráda si vybavuji ten jeho dřívější kolorit: na písčité cestě, po dešti s různě velkými kaluženi, se prohánělly houfy hus a slepic, svěží příroda s různými bylinkami byla všude kolem a vzduch byl prosycen nejen jejich vůní, ale i bzukotem včel. (Sám název toho koutku světa Sa-mo-tín říká, že se jedná o samotu, kde by měl být samozřejmostí klid a boží příroda.) Dnes už jsou také zapomenuty sběry léčivých bylin, kdy se usušené nosily do školy. Vzpomínám, jak mi babička pomáhala sbírat hluchavku. Ta když se usušila, nevážila takřka nic, proto se jí muselo nasbírat velké množství a nebylo snadné nasušit deset deka! (Dnešní děti nemají žádnou takovou povinnost, což je všeobecně velká škoda!)

Naproti babiččině domku býval listnatý lesík a v něm mokřad s čolky a jinými vodními živočichy, včetně mnoha hnízdících ptáčků. Pod tímto kouskem panenské přírody na rozhraní s poli bylo několik stromů s více druhy moruší – mmm, ty byly! V místě, co je dnes studna (údajně s nepitnou vodou), stála nádherná zděná, bílená studánka se šikmou stříškou, chráněná dřevěnými dvířky. Když se otevřela, dýchl na vás v létě chlad a v zimě teplo, a ta průzračná, pramenitá voda vás ihned vybídla k napití – hrnek tu byl samozřejmostí. Sloužila místním, ale i pocestným, které právě přepadla žízeň. Do studánky prorůstaly čisticí bílé, husté, jemné kořeny smuteční vrby, která se nad ní skláněla, a když už se blížily ke středu studánky, pravidelně ji, i několikrát v roce, paní Dobra Tomsová, se samozřejmou ochotou sobě vlastní, vyčistila.

Dnes není ani studánka, ani ten přirozený biotop s listnáči a mokřadem, zato tu přibyla nevzhledná obří „bedna“, v níž jsou schovány kontejnery s odpady – dnešní lidskou maxiprodukcí!

Nechť mi jsou prominuty – ta nostalgie z tehdejšího klidného Samotína a smutek z dnešního stavu, kdy je do zmiňovaných míst navezena hlušina a založen anglický trávník. Tyto parkové úpravy, ani skládka o kousek dál, které se říká kompostárna a vozí se tam kdeco, včetně betonových komponentů, se sem, na samý okraj Přírodního parku Džbán, dle mého, vůbec nehodí! Je mi líto živočišstva, kterému v přírodě ubývá přirozených lokalit a útočišť, a ptákům ke hnízdění, jejich ochraně i k obživě chybí i obyčejné šípkové keře. Měli bychom mít větší respekt a pokoru k zákonům přírody a vesnice jako takové, proto tu chceme žít a přežít. Takový „vyhlazený“ venkov má s opravdovým venkovem málo společného. Dokonce už i v mnoha městech se dnes ustupuje od ustavičného (a hlučného!) sekání travnatých ploch, kde žádné trávy a luční kvítí ani nestačí vykvést, natož mít semínka – potravu pro ptactvo! Kdysi se dala zahlédnout i na mezi ve vsi třeba mateřídouška. Dnes jsou místo toho vysazované pichlavé skalníky, které zdaleka nejsou bezúdržbové – prorůstají jimi trávy, kopřivy i trní a není úplně jednoduché je udržet v čistotě. Samozřejmě bych se dnes nechtěla vracet k prašným a děravým cestám, ale na asfalt do dalších polních cest bychom už měli zapomenout…

Moc bych si přála, ale i všem Zichovanům, abychom v možné míře čerpali zdraví ze zdejší zbylé přírody a tu si po právu hýčkali, a abychom se uchránili od všech nástrah dnešního světa!

Vzpomínala a všechny spoluobčany srdečně zdraví

Jiřina Koudelová

Tenisový kurt dostane nové oplocení

Hladoví zajíci nám v zimě prokousali sítě a dlouholetý provoz sportoviště také zanechal na oplocení tenisového kurtu značnou stopu. Proto se obecní zastupitelstvo rozhodlo před novou sezónou investovat do opravy.

Celá oprava bude řešena montáží dřevěných 50 cm vysokých mantinelů, původní síťovina se zkrátí a ukotví do horní hrany mantinelu. Díky tomuto modernímu pojetí se nám otevírá možnost využití i pro jiné sporty. Mantinely by měly při vlídném zacházení odolat míčovým hrám a ochránit před nájezdy místních zajíců. Nově zde bude možné hrát hokejbal nebo florbal, případně lehkou kopanou. Sportu zdar

Text a foto Roman Vorlíček

Jak jsme na tom s odpady

Zde je několik informací ze sběrného dvora. V minulém roce jsme se umístili na hezkém 7. místě v soutěži „My třídíme nejlépe" z celkem 587 obcí Středočeského kraje (obce do 499 obyvatel).

Za rok a půl jsme ve sběrném dvoře nashromáždili a následně předali k dalšímu zpracování celkem 31 ks velkých elektrospotřebičů (lednice, pračky, myčky apod.), 23 ks televizorů (monitorů) přes 10 kg starých zářivek a 5 velkých bagů s drobnými elektrospotřebiči o celkové váze přes 600 kg. Dále jsme opět předali přes 350 kg nepotřebného ošacení, obuvi, přikrývek, hraček apod. Diakonii Broumov. V neposlední řadě jste do našeho „sběrného dvora" předali více jak 4,4 t kovového odpadu. A nejen za toto bych rád všem, kdo třídí, poděkoval.

Pro představu několik čísel týkajících se odpadů: Dle údajů získaných od naší svozové společnosti za rok 2020 obec Zichovec vytřídila 7 507 kg papíru, 12 033 kg skla, 7 594 kg plastu, 193 kg kompozitních obalů (tetrapak)

I přes tato velká čísla vytříděných složek odpadu obec Zichovec předala k uložení na skládku odpadů celkem 55 075 kg směsného komunálního odpadu. Pojďme společně tříděním snížit toto obrovské číslo u hmotnosti odpadu končícího na skládce. V budoucnu se nám to vyplatí a to nejen ve vztahu ke stále se zvyšujícím skládkovacím poplatkům. Děkujeme.

Text a foto Pavel Rohla

My třídit umíme, ale přesto...

S ohledem na nový zákon o odpadech, který od 1. ledna 2021 upravuje nakládání s odpady, je užitečné seznámit se s nejdůležitějšími změnami, jež v blízké době ovlivní každého z nás.

Prvním a nejdůležitějším bodem, vyplývajícím z nového zákona je zvýšení poplatku za uložení odpadu na skládku a to z 500 na 800 Kč za tunu komunálního odpadu, s plánem dalšího každoročního zvyšování této ceny až do roku 2030. Znamená to tedy, že zvýšení ceny za uložení tuny odpadu pro tento rok činí 300 Kč. U obcí jakožto původce odpadu zákon zavádí tzv. třídící slevu, kdy lze dosáhnout fi-xace poplatku za uložení komunálního odpadu ve výši původních 500Kč/t, pouze však při splnění kvóty vyprodukovaného odpadu, která činí 200 kg na osobu za rok.

Jsou to jednoduché počty, pro naši obec s 200 obyvateli to znamená slevu na prvních 40 tun komunálního odpadu. Za minulý rok jsme vyprodukovali 55 tun odpadu, ale to nás bylo „jen" 175. Z čehož vyplývá, že komunálního odpadu produkujeme nad stanovený limit a budeme si za to muset v budoucnu všichni připlatit. Jak jsem psal v úvodu, tyto částky se budou každoročně navyšovat a slevy se budou postupně snižovat.

V minulosti jsme se rozhodli nepoužívat klasické popelnice a zvolili jsme si kontejnerové vyvážení. Tato volba je stále nejlevnější a nejefektivnější volbou s ohledem na další aspekty této problematiky. Změna na vyvážení komunálního odpadu klasickou domovní popelnicí je možná, ale každopádně se bude vždy jednat o dražší variantu a kontejnerů na tříděný odpad se stejně nezbavíme. Toto téma můžeme otevřít na zářijové veřejné schůzi.

Z výše uvedeného vyplývá, že se všichni musíme ještě více zamyslet nad tím, kam co vyhazujeme. Stát nás chce novým odpadovým zákonem naučit třídit a výrazně snížit bezmyšlenkovité odvážení odpadu na skládky, protože ty se plní a budování nových je globální problém. První věta nového odpadového zákona je vypovídající: „Účelem tohoto zákona je zajistit vysokou úroveň ochrany životního prostředí a zdraví lidí...".

Jednoduše řečeno, každé vysypání stavební suti do černé popelnice si pěkně na konci roku zaplatíme. A nejenom stavební suti, ale veškerý odpad, který můžeme roztřídit a umístit na správné místo šetří přírodu a v neposlední řadě i finanční prostředky nás všech. Protože až budeme na konci roku počítat náklady, které už nyní dotujeme, budeme všem měřit stejným metrem. Proto je nutné se zamyslet a znovu si přečíst náš letáček, jak který odpad třídit a snažit se pravidla dodržovat.

Jen správným tříděním, ve kterém se naše obec vždy umísťovala na předních příčkách, dosáhneme ochrany životního prostředí a nakonec i méně zaplatíme. Děkujeme, že třídíte!

Text a foto Roman Vorlíček

Kontejnery jsou už pod střechou

Každý jistě chápe, že před padesáti lety nevznikalo tolik odpadu jako dnes. Nemá cenu detailně popisovat do čeho nám dříve řezník zabalil párek a kam jsme ten mastný papír pak hodili a jak je to dnes „krásně" zatavené v plastové krabičce. Kontejnery na třídění odpadu jsou nutností, my je musíme začlenit do našeho života a to nezměníme. Jejich rozmístění po obci tak nějak vyplynulo z historie, nebo vzniklo na základě nové výstavby a bude bohužel vždy ožehavé téma.

Cílem zastupitelstva je vybudovaná sběrná místa zastřešit a nevzhledné popelnice lépe začlenit do vesnického stylu. Druhý dlouhodobý cíl, s kterým jsme tak nějak ani nepočítali, je naučit občany na těchto místech udržovat pořádek. Zkuste se při pohození krabice nebo rezavého kolečka vedle kontejneru vžít do situace, že máte kontejnery před svým domem a chovejte se jako doma. Děkujeme.

První realizaci zastřešení máme za sebou a připravujeme další. Bohužel se vždy bude jednat o rušivý prvek a nemusí se každému líbit zvolený materiál nebo způsob stavby. Šanci se zapojit do diskuse nad jednotlivými projekty má každý, stačí se dostavit na zasedání zastupitelstva. Každého názoru na naši práci si vážíme a vždy jsme otevřeni konstruktivní diskusi. Tak se přidejte, protože kritika hotového díla už nic nezmění.

Text a foto Roman Vorlíček

Otužování a konec stárnutí

Koncem loňského roku se v nádrži, dole ve vsi, zčeřila voda a první odvážlivci smočili svá těla v ledové vodě. Přihlížející zabaleni do svých zimních bund a čepic popíjeli teplé nápoje a obdivně sledovali, jak dlouho otužilci vydrží ve vodě... Tento trend se stal v poslední době celkem oblíbeným druhem sportu a to nejen u nás na Zichovci.

Asi nejznámějším průkopníkem otužování je Wim Hof, který svoji převratnou metodu, jak využít svůj fyzický a psychický potenciál, popsal detailně v knize Ledový muž.
Jelikož v dnešní době je důležité mít imunitní systém v co nejlepší kondici, doporučuji tuto knihu přečíst a inspirovat se. Chlad je i prospěšný pro naše buňky, které tak déle žijí, což nám podrobně vysvětluje i další inspirativní kniha Konec stárnutí od autorů Davida Sinclaira a Matthewa LaPlantea. David Sinclair je vědec a profesor genetiky, který prohlásil, že stárnutí je nemoc a dá se léčit. Doporučuje několik jednoduchých kroků, které může zkusit každý z nás.

Otužování jsem již zmínila, další účinnou zbraní je přerušovaný půst. V tomto případě 16 hodin nejíme a dalších 8 hodin jíme s přiměřeným či menším příjmem kalorií. I v tomto případě se naše buňky zaktivují k větší činnosti a prodlužují si svoji životaschopnost.

Pan Sinclair doporučuje omezit maso, hlavně červené. Přechod na větší podílu rostlinné stravy a omezení živočišných bílkovin je pro tělo velice prospěšné.

Intervalový trénink s vysokou intenzitou, tedy pořádně se zpotit, je další krok k pomalejšímu stárnutí.

Brýle blokující modré světlo nám zlepší spánek, který je nezbytný pro naše tělo. Stačí pár hodin před spaním nasadit tyto brýle s ochranným sklem a spánek se zkvalitní.

Je toho trochu víc, ale tyto jednoduché kroky zvládne opravdu

každý, kdo chce něco ve svém životním stylu změnit.
Na závěr jedna informace, která mě potěšila. Červené víno je prý opravdu zdravé. Tak na zdraví!

Text Jitka Vorlíčková, foto Petr Valoušek

ŠRÁMEK elektro
Pražská 548
274 01 Slaný
tel.: 728 747 539
PRODEJNA ELEKTROMATERIÁLU
KOMPLEXNÍ
PRÁCE ELEKTRO
VÝROBA ROZVADĚČŮ
PRONÁJEM PLOŠIN
ZÁMEČNICKÉ PRÁCE
JÁDROVÉ VRTÁNÍ
BAGROVÁNÍ
tel.: 724 203 577
www.sramekelektro.cz
e-mail: sramek@sramekelektro.cz

POKLÁDKA ZÁMKOVÉ DLAŽBY
ZEMNÍ A VÝKOPOVÉ PRÁCE
NÁVRHY, ÚDRŽBA A REALIZACE ZAHRAD
HYKRA
Tel.: 606 376 630 ■ www.hykra.cz ■ hynekkral@hykra.cz

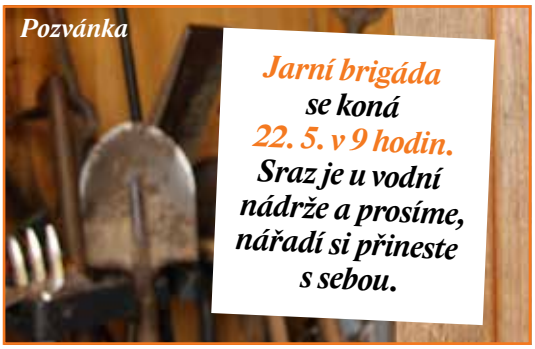
12. ročník Cyklotour „Na kole dětem" zavítá opět do Zichovce

Jsme velmi rádi, že i v této těžké době pořádá nadace Josefa Zimovčáka tradiční Cyklotour „Na kole dětem" a hlavně, že se povedlo po roční přestávce zařadit Zichovec opět mezi etapové obce. Tentokrát se jede z Ostravy (Hlučína) přes Kopřivnici, Luhačovice, Bzenec, Ivančice, Jindřichův Hradec, Březnici, Zichovec, Sobotku, Rychnov nad Kněžnou do Lanškrouna. Je to celkem 10 etap v celkové délce 1.264 km. V Zichovci bude 8. 6. 2021 končit 6. etapa, která startuje z Březnice a vede přes Příbram – Hořovice – Beroun a Družec do Zichovce. Čas dojezdu je plánován na 16:15 hod. Věříme, že budeme mít opět možnost přivítat se a pobavit se s řadou známých osobností. Přivítání a večerní posezení proběhne opět na sále Pivovaru Zichovec, který je společně s obcí hlavním pořadatelem této bohulibé charitativní akce. Start další etapy je plánován na 7:45 hod. opět od sálu.

Velmi si vážíme toho, že můžeme být etapovou obcí tohoto projektu a že máme opět možnost sponzorskými příspěvky a podpořit onkologicky nemocné děti v boji proti zákeřnému onemocnění. Zichovec patří tradičně k místům, odkud si pořadatelé odvážejí tučné sponzorské příspěvky, které jsou věnovány především na sportovní aktivity a zajištění rekondičních pobytů, které usnadňují dětem a jejich rodičům překonávat traumata způsobená těžkou nemocí. Vše v duchu motta nadace: „My, kteří máme štěstí, že jsme zdraví, musíme pomáhat těm, kteří ho mají méně." (IH)

Záchráněný pes

20. března okolo poledne běhal u bývalého Novákovic statku středně velký pejsek, který po chvíli skočil do dešťové kanalizace za kočkou. V rouře běžel až ke kapličce, kde se mu kočka schovala v boční straně potrubí, co odvádí vodu ze silnice. Pejsek uvnitř zůstal bohužel uvězněný. Všímaví občané pan Kučera, s panem Löflerem ho zkoušeli vyprostit ven. Šance tu nebyla a tak zavolali slánské hasiče, kteří asi po 20 minutách přijeli a pomocí hadice psíka vystrkali ven. Po krátkém pátrání se zjistilo, že se jedná o loveckého psa z Hořešovic. Majitel si pro psíka následně přijel. Byl s pejskem na Bílichově v lese a tam se mu pes zaběhl za zvěří a skončil až na Zichovci. Díky všímavosti lidí má příběh šťastný konec. Děkujeme. redakce

I letos k nám přijde kominík

Vážení Zichovští a Samotínští! Letošní vymetání komínů se uskuteční v sobotu

11. 9. 2021

Svůj zájem nahlaste nejpozději do konce srpna (včetně č.p. a počtu komínů) Jiřině Koudelové, č.p. 11, tel. 721 455 421, nebo na e-mail jirule.k@seznam.cz

Zichovecký zpravodaj / jaro 2021
Evidenční číslo MK ČR E 23616
Zpravodaj vychází 3-4 čísla/rok
v nákladu minimálně 150 ks
Tiskne Tiskárna Domanja v Praze 6
Datum vydání 1. května 2021
Redakce: šéfredaktorka – Jitka Vorlíčková (JV)
grafička – Helena Hrabová
sport – Jiří Baňka
rybářský spolek – Štěpán Vachek
ekologie a odpady, ČOV-info – Pavel Rohla (PR)
Redakční rada:
Ivan Husák, Adéla Širmerová
Distribuce: Jitka Vorlíčková / k vyzvednutí v Zichoveckém pivovaru / v Koloniálu
Příspěvky posílejte na adresu: vorlickovaj@seznam.cz, případně předejte komukoli z redakce či redakční rady.
Podepsané příspěvky od občanů vyjadřují jejich názory a nemusí být vždy totožné s názory redakce.
Zpravodaj, veškeré informace a bohatou fotogalerii najdete na **www.zichovec.cz**